

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ:

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, με χαρά και συγκίνηση σας υποδεχόμαστε αγαπητοί φίλοι του προεδρείου της ΑΗΕΡΑ, γιατί όλοι γνωρίζουμε την προσφορά της ΑΗΕΡΑ στον ελληνισμό. Προσφορά ενίσχυσης δραστηριοτήτων φιλανθρωπικών στην Ελλάδα, αλλά και η προσφορά μέσω της παρέμβασής σας στα πολιτικά πράγματα στις Ηνωμένες Πολιτείες με την πολύ μεγάλη δύναμη που σας δίνει η πολύ μεγάλη συμμετοχή της ομογένειας στην ΑΗΕΡΑ.

Κρατώ, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, ως ιδιαίτερα συγκινητική την αναφορά σας ότι στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της ΑΗΕΡΑ πριν από 100 χρόνια βοηθούσε πολλούς Έλληνες να γίνουν Αμερικανοί. Τώρα καλείστε σε πολλές περιπτώσεις και με τη διεύρυνση του κύκλου και με την πάροδο των γενεών να βοηθήσετε και κάποιους Αμερικανούς να γίνουν Έλληνες. Αυτό πραγματικά είναι ένα έργο, το οποίο πιστεύω ότι σας τιμά και σας δίνει ένα πολύ μεγάλο ρόλο στη διαχρονική πορεία του ελληνισμού.

Σήμερα, όπως ορθώς ανέφερε ο Πρόεδρος Επιτροπής, θέλω να πω ότι όταν μιλάμε για τον Ελληνισμό της Διασποράς πρώτη μας σκέψη όλων πρέπει να είναι στον Ελληνισμό της Μαριούπολης στην Ουκρανία και είμαι βέβαιος ότι κι εσείς από την πλευρά σας θα κάνετε ότι μπορείτε για να γίνει γνωστό στον κόσμο τι συμβαίνει σήμερα στην Ουκρανία, ποιες είναι οι συνέπειες της Ρωσικής επιθετικότητας και να κάνουμε ότι μπορούμε από πλευράς ο καθένας ώστε να σταματήσει αυτό το μακελειό το συντομότερο δυνατόν.

Θα ήθελα ακόμα πολύ σύντομα δύο πράγματα να πω. Το ένα είναι απαντώντας σε κάτι που ζητήσατε από εμάς κύριε πρόεδρε και ήταν μια πολύ σωστή, απλή και πρακτική σκέψη. Απλά και πρακτικά πρέπει να σκεφτόμαστε στην πολιτική. Μας ζητήσατε κάτι που συμφωνούμε όλοι να σας το προτείνουμε για να το προωθήσετε και εσείς στα κέντρα αποφάσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δυστυχώς ή ευτυχώς το όλοι στη δημοκρατία δεν είναι εφικτό. Ομοφωνία δεν θα βρείτε. Θα τολμήσω όμως εκφράζοντας βέβαια μόνο τον εαυτό μου, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα συμφωνούσαν σε αυτό η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων τουλάχιστον των τριών πρώτων κομμάτων σε δύναμη, πιστεύω ότι θα συμφωνούσαν σε δύο θέματα που θα σας θέσω τα οποία θα είναι πράγματι στην Αμερική στα επόμενα 2-3 χρόνια όπως ζητήσατε. Θα είναι, πράγματι, θέματα που θα έρθουν προς συζήτηση στα Νομοθετικά Σώματα και στη Βουλή των Αντιπροσώπων και στη Γερουσία.

Το ένα έχει να κάνει με τους εξοπλισμούς της Τουρκίας. Όπως ξέρετε η Τουρκία λόγω της δικής της πολιτικής έχει αποκλειστεί από το μαχητικό F-35 και ίσως και από την αναβάθμιση των F-16 τα οποία διαθέτει. Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο σίγουρα θα επανέλθει και εκεί ο ελληνισμός θα πρέπει να είναι σε επιφυλακή για να προσπαθήσει να αποτρέψει αυτό το ενδεχόμενο. Να διατηρηθεί, δηλαδή, ο αποκλεισμός της Τουρκίας από τα μαχητικά νεότερης γενιάς ή από την αναβάθμιση των μαχητικών που διαθέτει, γιατί αυτός είναι ένας τρόπος να διαφυλάξουμε την ειρήνη στην περιοχή μας, απλά και πρακτικά όπως το ζητήσατε.

Το δεύτερο, σε αυτό το κεφάλαιο που θα μπορούσατε να βοηθήσετε τι θα συζητηθεί τα επόμενα χρόνια, έχει να κάνει με αυτό που έχει γίνει ιδιαίτερα σημαντικό το τελευταίο διάστημα το ζήτημα της εξόρυξης και μεταφοράς των υδρογονανθράκων, του φυσικού αερίου ειδικότερα

που μάλιστα άπτεται και του ζητήματος που έχουμε με την προσπάθεια της Τουρκίας να παραβιάσει το διεθνές δίκαιο και στο ζήτημα των Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών. Γνωρίζετε ότι υπάρχει ένα σχέδιο για την μεταφορά υδρογονανθράκων από τα κοιτάσματα Κύπρου, Αιγύπτου, Ισραήλ ενδεχομένως και δικών μας που θα βρεθούν νοτίως της Κρήτης με τη μεταφορά τους με έναν αγωγό τον East Med στην Ευρώπη.

Ταυτόχρονα η Τουρκία επιδιώκει και θα ήθελε τα ίδια αυτά κοιτάσματα να μεταφερθούν μέσω Τουρκίας στην Ευρώπη. Αυτό είναι, επίσης, ένα ζήτημα που θα έρθει προς συζήτηση στα νομοθετικά σώματα των Ηνωμένων Πολιτειών και εκεί θα χρειαστεί να ασκήσετε την επιρροή σας στους βουλευτές και γερουσιαστές που έχετε πρόσβαση.

Αυτά ως απάντηση στο τόσο ωραίο, πρακτικό και απλό θέμα που μας θέσατε.

Ένα άλλο ένα ζήτημα, που θα ήθελα να σας θέσω εγώ είναι το εξής: Στην Επιτροπή του Ελληνισμού της Διασποράς ήρθαμε σε επαφή και είχαμε μια συζήτηση με κάποιους ανθρώπους που τυπικά δεν είναι Ελληνισμός της Διασποράς, δεν είναι άνθρωποι που έφυγαν από την Ελλάδα, δεν ήταν ποτέ πολίτες της Ελλάδας, ίσως τυπικά δεν είναι και Έλληνες με την έννοια του σύγχρονου εθνικού ορισμού του Έλληνα.

Μιλώ για τους Ρωμιούς της Συρίας και του Λιβάνου, τους Ελληνορθόδοξους της Συρίας και του Λιβάνου, οι οποίοι πριν τη δημιουργία των αραβικών κρατών στην περιοχή θεωρούντο Έλληνες από πολλούς. Κατ' εξοχήν μάλιστα από τον αγγλοσαξονικό κόσμο από τους περιηγητές Βρετανούς και Αμερικανούς στην περιοχή στα τέλη του 19ου αρχές του 20ου αιώνα θεωρούντο Έλληνες, Greek Orthodox, Greeks. Έχουμε βέβαια έτσι κι αλλιώς την κοινή βάση του Ρωμαϊκού της Ρωμιούσης, αλλά μεταξύ αυτών αναπτύσσεται μια τάση σήμερα ειδικά στη Συρία και στο Λίβανο, που έχουν τα γνωστά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χώρες αυτές, μια τάση να αναδείξουν τη Ρωμαϊκή την ταυτότητά τους συχνά ως ελληνική Ρωμαϊκή ταυτότητα, Greco Romans, Greco Syrians και μάλιστα κάποιοι από τους ανθρώπους με τους οποίους ήρθαμε σε επαφή, μάς είπαν ότι στο παράρτημα σας της Γερμανίας υπάρχουν άνθρωποι με καταγωγή Συρίας και Λιβάνου, Ρωμιοί της Σύριας και του Λιβάνου, που συμμετέχουν στην ΑΗΕΡΑ.

Θα ήθελα να το λάβετε υπόψη σας και να μας πείτε αν έχετε και στην Αμερική, που είναι και πολύ μεγάλες κοινότητες αυτές και ισχυρές, επαφή, αν το βλέπετε θετικά. Πιστεύω ότι ο Ελληνισμός, σαν έννοια, έχει μια οικουμενική διάσταση που θα έπρεπε να συμπεριλάβει και τους ανθρώπους αυτούς, που θα ενισχύσουν και τις δικές μας προσπάθειες, αλλά και εμείς βέβαια με τη σειρά μας θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε ανθρώπους που είναι στην ευρύτερη οικογένειά μας, είναι οικογένεια για μας, είναι ξεχασμένη οικογένεια για εμάς στη Συρία και το Λίβανο, ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται σήμερα σε πολύ δύσκολες συνθήκες.

Αυτά σας ευχαριστώ πολύ και πάλι για τα τόσα ενδιαφέροντα που μας είπατε.